

kan bedømme de forskellige Forhold fra et praktisk Synspunkt — men efter det Kendskab, jeg har til disse Forhold, saa er jeg overbevist om, at naar disse Værker udføres saaledes, som det her foreslaas, saa ville de være fuldstændig i Stand til at opretholde baade sig selv og Nr. 59. Jeg tror desuden, at det er det eneste Middel, hvorved det bliver muligt at sikre et ordentligt Sejlsøb gennem Thyborønkanalen, thi jeg frygter nu ikke saa stærkt for den Fare, at Skibene skulle tørne mod disse Høfders Hoveder og blive ødelagte. Naar Farvandet er ordentlig afmærket og belyst, ville de nok vogte sig for det. Jeg antager nemlig, at naar disse Høfder blive opførte, vil Strømløbet gennem Thyborønkanalen blive mere regelmæssigt og Sejlsøben derved bedre. Naar det ærede Medlem udtalte, at Sandpumpen ikke kunde arbejde paa Havrevlen, saa ved jeg ikke, hvorfra han har denne Visdom, da det slet ikke er forsøgt endnu, fordi det ikke er nødvendigt og da det, man har arbejdet paa, har været at staffe den samme Dybde til Beje paa Fjordbunden som paa Havrebunden og ikke er kommet videre end dertil. Der har nemlig nu i en lang Arrække holdt sig en Dybde derude af omtrent 11 Fod, og den samme Dybde har man nu ogsaa naaet paa Fjordgrunden. Men jeg kan ikke se, hvorfor man ikke kan arbejde paa Havrevlen med denne Sandpumpe. Dette store og sødhygtige Skib vil jo ogsaa i et nogenlunde roligt Vejr meget let kunne arbejde derude. Naar Ingeniør Fibiger har udtalt, at man ikke kunde uddybe Bunden der mere, end det selv af Naturen vil holde sig, saa har man ingen Erfaring i den Henseende, da det slet ikke er forsøgt. Den Spaadom tillægger jeg ikke nogen særlig stor Betydning, ligesom jeg heller ikke tillægger Ingeniør Fibigers Udtalelser den Vægt, som det ærede Medlem synes at ville tillægge dem. Han har ganske vist arbejdet i en lang Arrække paa disse Foranstaltninger, men jeg har ikke opfattet ham saaledes, at han har en saa afgjort Mistillid til den, som det ærede Medlem vil give det Udseende af. Han har haft andre Grunde, maaske ikke været ganske normal i den senere Tid, og derfor forlod han sit Fædreland; thi hvorfor skulde han forlade en saa god Stilling, som han havde, og tillige saa behagelig en Stilling, naar der ikke var andre Grunde og navnlig i hans Familieforhold, der var Arvagen til, at han har forladt Danmark, og ikke, at Arbejdet ved Rhytstrøgen skulde efter hans Mening være mislykket, hvad det forøvrigt ikke er. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem er noget ubillig, naar

han ved Finanslovens anden Behandling i høje Toner rettede Beprejdelser mod Finansudvalget, fordi det ingen Ting havde gjort for at forbedre Forholdene for Fisserne paa Syllands Vestkyst, især efter Ulykken, som fandt Sted den 21de November forrige Aar. Grunden til, at der ingen Ting blev gjort den Gang, var, at den Kommission, som var bleven nedsat, endnu arbejdede, og at man ventede, at den maatte komme frem med Forslag til Forbedring, og Forslag, som gaa i samme Retning, som det, selve Fisserne der ude paa Harboøre have andraget om. Der er jo nemlig, som det vist nok heller ikke er det ærede Medlem ubekendt, indkommet et Andragende fra over 150 Fiskere paa Harboøre, hvori de netop andrage om, at Forholdene ved Thyborønkanal maa blive forbedrede, saa at der kan blive et ordentlig Sejlsøb, og at der mulig kan blive anlagt en Havn der. Det Forslag, som her ligger for, er det første Skridt i denne Retning, og Kommissionen vil jo nu have Lejlighed til at overveje, hvorvidt det kan lykkes, at faa et Havneanlæg udført der, eller om man maaske kan nøjes med en Anlægsbro, eller hvad man nu kan finde paa, for at komme saa nemt fra det som muligt; men i hvert Fald er der her gjort et Skridt i den Retning, som Fisserne ønske. Det forekommer mig derfor ganske ubilligt, naar det ærede Medlem først stærkt bebrejder Folketinget, at det ikke har gjort noget, og naar det saa endelig en Gang gør det, angriber han det paa den allervoldsomste Maade, og betegner det, som foreslaas, som urimeligt, som ubrugeligt, som noget, der ikke er til noget. Jeg vil imidlertid haabe, at det skal lykkes, at faa bragt saadanne Foranstaltninger til Beje der, at baade Fiskeri og Skibsart kunne blive tilfredsstillede derved. Der sættes en overordentlig Pris paa en Sejlsforbindelse, og man venter sig meget af den i alle Egnene ved Limfjorden. Vest for Aalborg, og jeg tror ogsaa, at det har en saa stor Betydning, at det nok er værd at bringe Ofre for. Det har jo vist sig, at en Fiskerihavn ved selve Vesterhavet vilde koste saa mange Millioner, at det, som allerede er antydet af den ærede Minister, ikke lader sig gennemføre, idet man ikke kan finde det forsvareligt, at anvende saa store Summer paa det. Det eneste, som jeg antager, der vil kunne lade sig gøre for en rimelig Udgift, er at anlægge en Havn ved Thyborønkanalen, som er det mest centrale Punkt paa hele Vestkysten; den har ogsaa Forbindelse gennem Limfjorden, saaledes at Fisserne fra Limfjordsegnene og fra begge